

109. Njé ẹnì tí ó fì ìpilẹ̀ ilé (mọ̀sáláṣì) rẹ̀ lélé lórí ìpáyàa Allaahu àti iyónú un (Rẹ̀) nì ó dára nì tàbí ẹnì tí ó fì ìpilẹ̀ ilé (mọ̀sáláṣì) tí rẹ̀ lélé lórí ègbé kan létí ògbun tí ó nì ihò tí ó sì ṣubú sínú un ináa Jahannamu? Àti pé Allaahu kò nǹí fì ọ̀nà mọ̀ àwọn alábòsì ènìyàn.

110. Ilée wọn tí wọn kọ̀ kò nǹí yéé jẹ́ ohun tí yóò máa kó iyèmẹ̀jì sínú un ọ̀kàn-an wọn tí títí tí ọ̀kàn-an wọn yóò fì já kélekèlẹ̀. Allaahu sì nì Olùní-ìmọ̀ jùlọ̀, Ọ̀jògbón jùlọ̀.

111. Dájúdájú Allaahu ti ra ẹ̀mí àwọn olùgba (Allaahu) gbọ̀ àti dúkìáa wọn nítorí pé dájúdájú ti wọn nì alijanna. Wọn nì jagun sí ojú ọ̀nàa Allaahu, wọn nì pa (àwọn ọ̀tá), wọn sì nì pa àwọn náà; àdéhùn nì èyí jẹ́ tí Ó (Allaahu) ṣe nì ọ̀ranyàn fún Araa Rẹ̀ nínú un Taoraatu àti Injiilu ati Al-Kur'aanu. Taani ẹnì tí ó lè mu àdéhùn rẹ̀ ṣe ju Allaahu lọ? Nitorí náà ẹ̀ kún fún ayọ̀ nípaà ọ̀wò tí ẹ̀ ṣe pẹ̀lúu Rẹ̀. Iyẹn sì nì àṣeyọ̀rì tí ó tóbì.

112. Àwọn olùronúpiwàdà, àwọn olùjòsìn (fún Allaahu), àwọn tí wọn nì dúpẹ̀ (fún Allaahu), àwọn olùgbààwẹ̀, àwọn tí wọn nì rùkúhù, àwọn tí wọn nì foríkanlẹ̀ (nínú un ìrun), àwọn tí wọn nì pàṣe ṣíṣe iṣẹ̀ rere, tí wọn sì nì lé ènìyàn kúrò nìbì iṣẹ̀ búburú, àti àwọn tí wọn nì sọ ọ̀fin Allaahu. Kí o sì fún àwọn olùgba (Allaahu) gbọ̀ ní iró idùnnú.

113. Kò tọ̀ sí Annabi àti àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀ pé kí wọn tọ̀rọ̀ àforíjì fún àwọn (tí wọn kú tí wọn sì jẹ́) olùda nńkan pọ̀ mọ̀ Allaahu, wọn ì báà jẹ́ ibátan wọn, lẹ̀yìn tí ó ti hàn sí wọn pé dájúdájú èrò inú un iná nì wọn.

114. Kò sì sí ohun tí tìtọ̀rọ̀ àforíjì Ibraahiimu fún bàbáa rẹ̀ jẹ́ bíkòṣe ní tì torí àdéhùn tí ó ṣe fún un; sùgbón nígbà tí ó hàn sí i pé ọ̀táa Allaahu nì, ó yà pẹ̀lúu rẹ̀. Dájúdájú Ibraahiimu ní ọ̀kàn ìteríba, ó sì jẹ́ olùfaradà.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا
جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي
بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ
الْجَنَّةُ ۖ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ
اللَّهِ ۚ فَاسْتَبَشِّرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾ التَّائِبُونَ
الْعَابِدُونَ الْحَمْدُونَ السَّاجِدُونَ
الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾
مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا
كَانَ اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾